

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31Csp/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119201573
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119201573.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: H. E., X. XX.XX.XXXX, V. L. L., o zaplatenie sumy 2.399,61 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.2.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.399,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.399,61 eur od 21.1.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 21.8.2014 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 900,- eur a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30,- eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely tohto zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu NBS. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácií o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný

kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy a a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 19.1.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.399,61 eur. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2018, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.1.2019. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.1.2019 do zaplatenia. Ako dôkazy pôvodný žalobca označil a predložil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 5.8.2014, Obchodné podmienky, Výpis z Pôžičkovej karty.

3. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 31Csp/22/2019-26 zo dňa 30.4.2019 bola pripustená zmena subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., a na jej miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o..

4. V podaní doručenom súdu dňa 28.6.2019 žalobca uviedol, že v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 5.3.2016 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Žalovaná suma 2.399,61 eur pozostáva z istiny 875,76 eur, poplatkov 214,35 eur, štandardného úroku 1.086,34 eur a sankčného úroku 223,16 eur. K podaniu žalobca priložil ako dôkazy predžalobnú upomienku zo dňa 3.2.2016 s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, Obchodné podmienky, Cenník VÚB, a.s..

5. Súčasne uvedeným podaním zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 437,51 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Keďže k späťvzatiu žaloby v danej časti došlo ešte pred jej doručením žalovanej, súd o zastavení konania v časti osobitne nerozhodoval (§145 ods. 3 CSP), keď okamihom späťvzatia predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 1.956,10 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1.962,10 eur od 21.1.2019 (istina úveru a riadne úroky) (podanie žalobcu čl.34,35).

6. Žalovanej bola žaloba s prílohami a vyjadrením žalobcu doručená dňa 15.8.2019, k tejto sa nevyjadřila, tvrdenia žalobcu nepoprela, dôkazy nepredložila.

7. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 17.1.2019, pričom vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom do spisu doložených listinných dôkazov, keď pojednával v neprítomnosti sporových strán, ktoré o odročenie pojednávania nežiadali, pričom zistil nasledujúci skutkový stav.

8. Z obsahu žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 5.8.2014 (v texte aj len "Zmluva"), plynie, že žalovaná požiadala o vydanie pôžičkovej karty, pričom predchodcom žalobcu bola Zmluva podpísaná dňa 21.8.2014. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o vydanie karty zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Na základe Zmluvy mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 900,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30,- eur mesačne a RPMN 25,15%. Zo zmluvy vyplýva dohodnutý deň splatnosti mesačnej splátky 15. deň v kalendárnom mesiaci. V konaní nebolo sporným, že žalovaná splátky úveru riadne nehradila. Predžalobnou upomienkou zo dňa 3.2.2016 predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok, s tým, že ak do 10.2.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2015 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť (predžalobná upomienka čl. 37 s doručenkou čl. 38). Následne bol úver žalovanej pre riadne neplnenie splátok predčasne zosplatený, a to listom zo dňa 5.3.2016 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru čl. 36).

9. Súd prejednávajúcu vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

10. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej "CSP"), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej "zák. č. 129/2010 Z.z." alebo "ZoSÚ"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 54a OZ v znení účinnom od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 879v OZ (účinný od 5.12.2018 - novela OZ zákonom č.343/2018 Z.z, ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

11. Právny vzťah založený Zmluvou je v tomto prípade právnym vzťahom spotrebiteľského charakteru a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení nielen Obchodného zákonníka (§497), ale i podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní Zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd posudzoval zmluvný

vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa uvedených ustanovení ako aj v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, keďže ide o spotrebiteľský úver a spotrebiteľskú zmluvu všeobecne.

12. Vzhľadom na dátum podania žaloby (dátum začatia konania) súd skúmal s poukazom na ustanovenie § 54a OZ v spojení s ustanovením § 879v OZ rozsah premlčania práva žalobcu. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, tak ako tomu bolo v tu prejednávanej veci. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne odo dňa ich splatnosti (§ 103 OZ). Veriteľ s dlžníkom sa môžu v zmysle § 565 OZ dohodnúť, že v prípade nesplnenia niektorej splátky, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok), ktoré právo však môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína v takom prípade plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Veriteľ však musí využiť svoje právo zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak tak neurobí, stráca právo žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky.

13. K výkladu ustanovenia § 103 OZ súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/261/2017-51 zo dňa 23.01.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil záver, že „podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka.“

14. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je možné priznať, keďže ide o právo vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nie je možné v zmysle § 54a OZ bez ďalšieho vymáhať. Keďže ustanovenie § 54a OZ nadobudlo účinnosť 5.12.2018, je nevyhnutné ho ex offo aplikovať na všetky konania začaté po jeho účinnosti, vrátane tejto veci. Keďže bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti, t.j. od 15. dňa v mesiaci, a to bez ohľadu na predčasné zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že premlčané boli všetky neuhradené splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby (27.2.2019), konkrétne všetky neuhradené splátky splatné do 15.2.2016 (dohodnutý termín splatnosti), vrátane. Veriteľ nemôže vyhlásením mimoriadnej splatnosti listom zo dňa 5.3.2016 spôsobiť neskoršiu splatnosť už pred tým splatných splátok, a to s poukazom na ustanovenie § 103 OZ, ktoré jednoznačne pri úprave premlčania určuje, že v prípade dohodnutia plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade splátok splatných dňa 15.2.2016 a skôr, bola teda žaloba podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§ 103 prvá veta OZ v spojení s §100 ods. 1 a § 101 OZ). Obdobne i ostatná, predčasne zosplatnená časť úveru, je premlčaná, keď úver bol podľa nesporného tvrdenia žalobcu zosplatnený listom zo dňa 5.3.2016. Vzhľadom na to, že dlh bol žalobcom zosplatnený listom zo dňa 5.3.2016, k predčasnému zosplatneniu úveru (§565 OZ) mohlo dôjsť priamo len pre nesplnenie splátky bezprostredne predchádzajúcej zosplatneniu (15.2.2016), z ktorého dôvodu premlčacia lehota predčasne zosplatnenej časti dlhu plynie v zmysle § 103, druhá veta OZ, odo dňa zročnosti dotknutej nesplnenej splátky, pre neuhradenie ktorej došlo k zosplatneniu, t.j. od 15.2.2016. Keďže všeobecná premlčacia doba je trojročná, uplynula dňom 15.2.2019, a teda celý nárok žalobcu uplatnený žalobou doručenou súdu dňa 27.2.2019 možno považovať za premlčaný (a teda nevymáhateľný), z ktorého dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol, vrátane príslušenstva pohľadávky, keď v prípade nepriznania istiny z dôvodu premlčania nároku, nie je možné priznať ani k istine prísluškajúce príslušenstvo ako akcesorický nárok.

15. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.(2)

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď na náhradu trov konania by mala nárok žalovaná, keď žaloba bola v celom

rozsahu zamietnutá, keďže však žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej vo výroku II. náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Súd má za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.